

dem paa det Punkt, som angaar Motorpasning, men det har man ikke ment at kunne gøre. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at det, naar der skal aflægges saadanne Prøver paa praktisk Kendskab til Motorbrug, maa blive paa saa lempelig og praktisk en Maade som muligt, saa at ikke en Mand, som i Virkeligheden har den praktiske Dygtighed, skulde blive hindret i at kunne føre Fiskerfartøjer. Dernæst vil jeg udtale en Tak for Samraadet angaaende Sømmandshøjskoler. Jeg ved, at Sømændene undertiden har følt sig som Landets Stifbørn og ment, der var saa faa, som tænkte paa dem, men dette viser, at man helt og fuldt tænker paa dem som paa andre af Landets Indbyggere. Jeg vil ogsaa henstille til den højtærede Minister, at man under en eller anden Form kommer denne udmærkede Skole og muligvis fremtidige Skoler af den Art til Hjælp, jeg tror, at det netop er ad den Vej, man højner vor Sømandsstand, idet man giver dem Lejlighed til paa saa lempelig en Maade som muligt at forøge deres Kundskaber.

A. Samuelson: Jeg skal indskrænke mig til at tale om de to Ændringsforslag til Sønæringslovforslaget, som direkte vedrører min Valgkreds, og som er stillede af hele Udvalget og tiltraadte af Ministeren. Det første er Ændringsforslag Nr. 10 til § 16. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil færøske Fiskere uden Hensyn til, om de har Eksamen eller ej, i Fremtiden ligesom hidtil have Ret til at føre Fiskerskib i indskrænket færøsk Fart. Det er fuldt ud forsvarligt paa dette Punkt at holde paa det bestaaende, idet der paa Færøerne findes mange praktisk dygtige, men ikke eksaminerede Sømænd med det Kendskab til færøske Farvande, som er nødvendigt for at kunne føre Skib i indskrænket Fart. Jeg synes ikke, man kan forlange af disse Mænd, at de skal underkaste sig Eksamen, og jeg vil derfor paa det bedste anbefale det stillede Ændringsforslag.

Ved denne Sags første Behandling her i Tinget tillod jeg mig at oplyse, at Færøernes Lagting i Samlingen 1914 har behandlet Spørgsmaalet om Ændringer i Sønæringsloven, for saa vidt angaar Fiskerfart, men forskellige Grunde bevirkede, at Lagtinget ikke naaede at afgive Indstilling derom i Fjor. Jeg oplyste i denne Forbindelse, at de Ønsker, som Lagtinget vilde fremsætte i denne for Øerne saa vigtige Sag, vilde afvige noget fra de Bestemmelser, som findes i det forelagte Forslag

til en Sønæringslov. Ud fra disse Oplysninger tilraadede jeg, at man ikke nu vedtog Bestemmelser gældende for Færøerne, der kom i Strid med Lagtingets Ønsker. Tilsvarende Betragtninger har jeg gjort gældende i Udvalget, og jeg er glad over, at hele Udvalget er enigt om at fremsætte Ændringsforslag Nr. 17 til § 31, hvorefter Regeringen bemyndiges til at give Lagtinget Lejlighed til at udtale sig om Sønæringsloven, før denne ved kgl. Anordning sættes i Kraft for Færøerne. Lagtinget vil forhaabentlig i Efteraaret kunne afgive Indstilling i denne Sag, og Indstillingen vil saa kunne vedlægges Udtalelser fra forskellige færøske Organisationer, som er særlig interesserede i Sagen, saaledes Færøernes Fiskerforening, Færøernes Skipperforening og Færøernes Rederiforening. Jeg ved, at man i Fjor har henvendt sig til disse Organisationer og begæret deres Udtalelser om forskellige Forslag, som Lagtinget ønskede at fremsætte. Jeg skal paa det bedste anbefale ogsaa dette Ændringsforslag.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg maa anerkende Betydningen af, at det er lykkedes paa dette Omraade, hvor der ved Lovforslagets første Behandling viste sig stærkt afvigende Anskuelser, at tilvejebringe en Overenskomst. Under Udvalgets Forhandlinger med mig har jeg erklæret mig rede til at strække mig meget vidt i Henseende til Indrømmelser paa Skoleordningens Omraade, hvorimod jeg har maattet fastholde de Fordringer til Kundskabsmængden, som var udtrykte i Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat. Det er mig derfor en Glæde, at Udvalget i det hele har kunnet godkende det Omfang af Kundskabsmængden, som kræves i Lovforslaget, og jeg anser det for mindre væsentligt, at man har lagt Vægt paa at faa Eksamenskravene optagne i selve Loven i Stedet for, at de efter Lovforslagets oprindelige Forudsætning skulde optages i en kgl. Anordning. Det er en formel Indvending, og jeg finder det noget mærkeligt, at man har fastholdt dette Ønske, eftersom, saa vidt mig bekendt, samtlige øvrige Eksamensordninger hviler paa kgl. Anordninger og administrative Bestemmelser, uden at man kan se af Loven, hvor meget det drejer sig om. Da imidlertid de Krav, som er optagne her, i det væsentlige falder sammen med, hvad Ministeriet i sin Skrivelse til Landstingsudvalget i sin Tid havde opgivet som sin Hensigt at indsætte i en kgl. Anordning,